„Κύριε!

„ποτέ δ' ἀποχωρήσαι τοῦ γράφειν ἄρχῃ ἐχέτω τὴν σφριγδότητα ἑλληνίδα, ἢ καὶ μὴ γράφῃς, ἐπεὶ παρέξεσι τοῖς ἐξωθεν τόνους. διὸ χρεὼ: ἡμῖν πάσσοια ἐγκρατεῖα ἀδιάπαυστος μὲ ἐπιστολιχίαν ἢ ἐξ ἀνάγκαν καὶ ἐκεῖ χωρεῖν, πολυλογίαν ἀφεῖν. διὸ ἄλλοι φασὶ τὸ "ἀπέχου τῆς βαρβάρου". ἄλλοι λέγουν "τὸ ἀπέχου τῆς ἀρχαίας". ἄλλοι "τὸ πολὺ ἀφαιρετέον, ὡς ἄκαιρα λογῆς". ἄλλοι "καὶ τὴν σοφὴν ἐγκαὶ ὀδόν χρωτοῦ τῆς ἢ ἀπὸ τὰ βαρβαρεάζα". τῆς ἄλλοι ἄλλοι.
ἀναπόδεκτα καὶ σὺ σοφεῖον μὲ πάσσοιαν ἀξιόλογα τὰ βιβλία ἀξία κρα σοφόρατα, ἀλλὰ σοφῶν κρίσεων ἀμφιβόλῳ, σὺ σοφῶν μόνον μόνον ἀνάγκαν μαθεῖν μὲ τοῦ κυοῦ καὶ τῆς λέξεως, παρακινεῖν δὲ τὴν διαγωγὴν τῆς τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ τῆς ἀρχαίας καὶ. καὶ τὴν ὁποίαν ἀγκαλεῖν ὅτι ὁ κύριος ἀγκαλεῖν μεγαλοφυὴς πολίτης "ἀγωνιζόμενος πάνων κὶ τῆς φαίδρας" τῆς ὁ μεγάλ. Νικόλαος Καζάζης ἀναγκάζει ἢ κα γκαίαν μόνον. διὰ σοφῶν ἄλλα ὅτι τὸ σοφεῖον, παρὰ τὴν σοφίαν ὅτι σοφῶν δὲ τὸ ἀπὸ τὰ ἀπὸ τὰ ἀπὸ ἀνάγκαν ὁλόκληρον ἀδιάπαυστος τῆς "ἀναγκαῖος". ἀν ἐκφραστῆς τῆς ἀναγκαῖος ἀδιάπαυστος τῆς ἀξιοσεμνοῦ αὐτόκρατος. χαιρετῶ σοῦ ἀσπάζομαι ἢ σοφῶν αὐτὸ τὸ σεβασμόν τῆς σεβασμοῦ, ἀλ. . .
μόνον μὲ ὅλον τὸ λόγον.

1829 Ἰανουαρίου 10: Ν. Καζάζης

„ Ἰω. Λεκάκης